missest, Jummala kange kohhus tundwad, ja Temma õiget kättemaksmist.

2. Üks wina müja Saksamaal, läks kahe aasta eest, ühhe wina male, wina enneselle ostma. Te peäl tulli temma ühhe pissokesse linna, ja trakteris, kus ta õ-maiale olli, näggi temma ühhe nore mehhe, illusa jumme ja näoga, ahjo tagga istuwad, ja olli jalloto ja keleto. Ta siis mõtles ommas süddames: ehk sel waesel õnnetumal on wahhest rahha koppikast tarwis, ja läks ühhe tuttawa se linna koddanikko jure, kes olli ustaw mees, ja kulas temma käest se nore mehhe pärrast järrele, kas nenda? Agga se koddanik kostis, et mees omma kerge mele ja omma hirmsa lia julgusse läbbi isse on omma õnnetusse süallune. Temma olli wäe peäl ja piddi pea upseriks sama, agga ellas ühhe tüdrukoga, ja se tüdruk sai käima peäle. Mees nüüd kartis, et üllemad ennast temmast piddid pahhandama ja temma trahwi alla sama, kui se piddi tousma, sest temma olli omma kergemeelse ello läbbi jo mitmest neile teäda. Temma sepärrast salgas julgeste ärra, et temma ei woi se tüdruko lapse issa olla, ja kui tüdruk ta peäle käis, ja aias omma õigust takka, ta siis ütles omma sure julgusse sees: Kui ma se lapse issa ollen, siis sago ma keletumaks ja jallotumaks, kui laps ilmale tulleb, ja käis sellega Jummala õigusse peäle, kellest kirjotud on: „Ärge eksige mitte, Jummal ei anna ennast mitte pilkada!“ — Laps sai ilmale tulnud, ja sest sadik kohhe mees sai keletumaks ja jallotumaks, ja on nisuggune praego, nenda kui sa nääd.

Ei tulle suur Jummal kül mitte iggakord ni noppeste egga ni awwalikkult omma kange hirmoga. Paljo on neid, kes on nisammosuggused, agga polle nende luggu siiski nisuggune. Agga ei pea nemmad mitte mõtlema, ennast sepärrast parramad ollewad